

1 Timotheüs 2: 1-7

Paulus geeft in deze brief instructies aan Timotheüs, die in Efeze is achtergebleven om leiding te geven aan de gemeente daar.

Laten we vanavond eens gaan kijken wat Paulus over bidden zegt.

Hij begint met te zeggen dat de smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen voor alle mensen moeten worden verricht. Een gemeente neemt z'n plek in, in de samenleving, door te bidden. Voor alles en iedereen te bidden! Een gemeente hoort niet introvert te zijn. Niet naar binnen gericht, maar naar buiten. Natuurlijk mogen ook de noden van de gemeente genoemd worden in onze gebeden, maar hier ligt toch wel heel sterk de nadruk op de samenleving. Alle mensen. De gemeente is een plek die geeft om de samenleving, om de wereld waarin ze geplaatst is. En de bijdrage die ze levert aan die samenleving is allereerst gebed.

En daarbij komen allerlei gebedsvormen voorbij. Het gaat hier niet zozeer om de verschillen uit te werken tussen smekingen, voorbede en dankzegging. Die verschillen zijn er natuurlijk wel, maar hier ligt de nadruk op de plek die je inneemt ten behoeve van de samenleving. En die plek is in de eerste plaats: bidden. Het is mooi dat wij als Vrije Evangelische Gemeente het priesterschap van alle gelovigen benadrukken. Gebed voor de samenleving en de wereld is één van de priesterlijke taken die we mogen vervullen.

Paulus trekt het in eerste instantie heel breed. Voor alle mensen. Maar in het vervolg lijkt hij het wat specifiek te maken. Bid voor koningen en allen die hooggeplaatst zijn. Ik weet natuurlijk niet hoe dit op jullie overkomt, maar het klinkt toch wel een beetje als een oproep om vooral braaf te zijn. Gedraag je een beetje en gehoorzaam de overheid. Ja, dat zeg je nu wel Paulus, maar wij leven toch wel in een andere tijd dan jij. We leven in een tijd waarin iedereen een mening heeft. Iedereen is mondig. En vooral wij Nederlanders zijn kritisch naar gezag. We hebben de rangen en standen in de samenleving ver achter ons gelaten. De tijd dat de dokter, de schoolmeester en de dominee tot de notabelen van het dorp horen is voorbij. We kennen geen hooggeplaatsten meer. Ook met mensen die qua functie of plek in de samenleving boven ons gesteld zijn, willen we op een gelijkwaardige manier omgaan. Ik herken dat ook bij mezelf en ik merk dat ik zelf ook op zo'n manier behandeld wil worden. Blijkbaar ben ik ook kind van m'n tijd.

In onze Nederlandse samenleving zit wantrouwen naar leiders en de overheid best diep. En dan hebben we het nog niet eens over de overheid gehad. Bij het minste of geringste

komen we in verzet tegen plaatselijke of landelijke overheden. Sommige christenen rekenen de overheden die over ons gesteld zijn als behorend bij deze boze wereld en daarom menen ze daarin een vrijbrief te ontvangen om beslissingen van de overheid naast zich neer te kunnen leggen. Je kunt je zelfs gesteund weten door teksten uit de bijbel dat het Koninkrijk van Jezus niet van deze wereld is, maar het tekstgedeelte van vandaag lijkt wel wat anders te zeggen. Ook als we moeite hebben met beslissingen in Den Haag, dan roept Paulus ons op tot gebed. Bidt voor de gezagsdragers.

Ik kan me voorstellen dat dit niet voor iedereen makkelijk is. Als je werkzaam bent in de agrarische sector zul je misschien de neiging hebben om je te verzetten. Maar toch zegt de bijbel het zo. Het is goed om voor de agrarische sector te bidden, maar ook dat we goede rentmeesters mogen zijn over Gods schepping. Hoe het allemaal precies moet weet ik ook niet. Maar we kunnen deze hele ingewikkelde situatie wel in Gods hand leggen.

Paulus roept ons op om te bidden voor alle mensen. Zo staat het in Gods woord. Het laat misschien wel zien dat God nog veel meer van de mensen houdt dan wij doen. Hij is zo betrokken op onze leefwereld, omdat het Zijn wereld is. Al is die wereld gebroken, al is die wereld gevallen, het blijft Zijn wereld. Er is nog een hele wereld te redden.

En dat brengt me bij het volgende. Paulus zegt voor wie we moeten bidden: alle mensen, maar in het bijzonder de hooggeplaatsten in de samenleving. Maar hij geeft er ook een reden bij: *opdat wij een rustig en stil leven zullen leiden, in alle godsvrucht en waardigheid (2:2)*.

Bidden voor je leiders, daar wordt het leven beter van! Paulus schrijft deze brief terwijl Nero de keizer is. Een keizer die bekend stond om z'n wrede christenvervolging.

Hoe gedraag je je nu in zo'n vijandige cultuur? Bidden! Laat zien dat het niet je bedoeling is om de keizer van de troon te stoten. En dan maakt het niet uit of het om Nero of om Mark Rutte of Sigrid Kaag gaat. En het maakt ook niet uit of deze leiders zelf erkennen dat ze door God zijn aangesteld. Paulus roept ons op, erken hun gezag en bid. Zo laat je zien dat je bij een ander Koninkrijk hoort.

Toch is bidden om een stil en rustig leven geen doel op zich. Paulus wil niet dat we bidden voor ons eigen comfort, maar hij noemt het goed en aangenaam in de ogen van God die wil dat alle mensen zalig worden. Ik vind het altijd een beetje jammer dat de HSV dat woordje 'zalig' gebruikt waar de NBG vertaling 'behouden' heeft staan. Want zalig betekent

gelukkig. Maar het gaat niet om geluk. Het gaat om redding. God wil mensen redden! Als we Jezus onze Zaligmaker noemen, zou je ook Redder mogen zeggen.

Nu komen we tot de kern. We bidden voor alle mensen omdat God alle mensen wil redden. En daarvoor is het belangrijk dat er stabiliteit is in een land. Dat leiders goede leiders zijn. Waar stabiliteit is, is ook gelegenheid voor de verkondiging van het Evangelie. Daarom bidden we voor alle mensen, en daarom bidden wij voor de leiders in de wereld. Het gebed van die gemeente in Efeze heeft iets missionairs. En dat zal met ons gebed niet anders horen te zijn. Daarom vind ik het ook belangrijk dat we bidden en danken voor onze zendingswerkers. Het Evangelie moet de wereld in. Iedereen moet tot de erkenning komen dat er één God is en ook één Middelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus!

Dit is waar het Paulus om te doen is. Mensen moeten de waarheid gaan inzien dat er een Verlosser is. Dat aan het kruis van Golgotha is afgerekend met onze zonden en dat op de Paasmorgen de op Goede Vrijdag gestorven Heiland het graf heeft verlaten en de dood het nakijken gaf. Jezus overwinnaar! Dat moeten de mensen horen. En de kerk mag als priestervolk bidden. Bidden tot God voor mensen die het misschien helemaal niet van God verwachten, die Hem misschien wel verachten. Zoals Thiery Baudet laatst het christendom een religie voor losers noemde. Altijd maar weer, de andere wang toekeren en altijd maar dat kruis en dat lijden.

In feite heeft hij gelijk. Het christendom is een religie van losers. We strijden niet, maar keren de andere wang toe. De Heer die we volgen liet zich uitjouwen, in het gezicht spugen en geselen. Hij ging gewillig ten onder aan ons onrecht. Zijn overwinning is er niet één van kracht of geweld, maar van de minste willen zijn en van zelfopoffering. En Baudet komt eindelijk 'uit dat de kast' dat hij dat net niet wil erkennen.

Maar dat wil Paulus de gelovigen in de gemeente van Efeze, waar Timotheüs de leiding heeft, wèl leren. Zoals Jezus een Middelaar is tussen God en mensen, zo mogen jullie als kerk door gebed een bemiddelende kerk zijn tussen God en mensen.

Een kerk is geen rechtbank, die de wereld wel eens zal oordelen. De kerk is een ziekenhuis voor verloren zielen. En wie genezing voor z'n ziel ervaren heeft gaat bidden en danken, voor elkaar en voor de wereld. Een goede gewoonte om daar vanavond weer de tijd voor te nemen.

Amen.